KURYER KRAKOWSKI.

D. 26 Października 1835. PONIEDZIAŁEK.

Zadzik Jakób biskup krakowski poświęca kościół S. Michała roku 1636.

N^er 22.

Pismo to kosztuje kwartalnie złp. 6 i wychodzi codziennie (wyjąwszy niedzielę i święta uroczyste) po południu.

W Drukarni Akademickiej, nakładem wydawcy A. Tessarczyka.

KRAKÓW.

J.W. Głuchowski Wojciech Sędzia Appellacyjny przeniósł się do wieczności dnia onegdajszego w 67 roku życia. Sądownictwo tutejsze straciło w nim jednę z najpiękniejszych ozdób, sprawiedliwość najżarliwszego obrońcę, krewni prawdziwego przyjaciela, a biedni, którym wskrytości łzy ocierał, hojnego dobroczyńcę.

Na wczorajszy koncert p. Iżyckiego w teatrze narodowym dość licznie zebrała się publiczność, i wykonanie każdej sztuki przez tego Artystę uwieńczała kilkakrotnie rzęsistemi oklaskami.

Polska. N. Cesarz ma oglądać wojsko zebrane pod Brześciem Litewskim, dokąd wyjechało z Warszawy wielu jenerałów i officerów czynnej armii; w tych dniach spodziewani są z powrotem.—Kurs pieniędzy: Listy zastawne białe bez kuponu zł. od 95 gr. 25 do 96 gr. 5 wartość kuponu zł. 1 gr. 9 (K.W.)

Austrja. Dnia 17 b. m. p. Tatyszczew cessarsko-rossyjski poseł w Wiedniu doręczył od swego Monarchy pismo N. Cesarzowi i N. Cesarzowej.—Obywatele Cieplic postanowili wznieść pomnik na pamiątkę tegorocznego pobytu w ich mieście N. Cesarza Ferdynanda i Jego Dostojnych sprzymierzeńców. N. N. Cesarstwo mieszkać będą w pokojach Maryi Teressy, teraz odnowionych które przez długi czas stały próżne.

Prusy. Dnia 21 b. m. hrabia Fiquelmont Cesarsko-Austrjacki poseł odjechał z Berlina do Petersburga.

Hiszpanja. P. Mendizabal zrzekł się pensyi ministrowskiej. Jenerał Alawa nieprzyjął ofiarowanego sobie ministerstwa spraw zagranicznych i ma wyjechać w poselstwie do Londynu. P. Mendizabal piastuje tymczasowo to ministerstwo.—Donoszą z Bajonny, iż Mina dnia 8 b. m. udał się z Pau do Katalonii; że Las Navas dotąd nieuznał rządu Madryckiego i stoi przy bramach stolicy, oraz że w mieście Andujar utworzyła się Junta 4ech królestw Andaluzyi, co wielką trwogę rozszerza w Madrycie.—Depesza telegraficzna donosi, iż p. Galja-

no i inni zagorzali liberaliści należą do kommissyi mianowanej dla ułożenia nowego prawa o wyborze deputowanych.— Pułkownik Nogueras pobił 4500 Karolistów pod Hortą, którzy mieli około 1000 zabitych; przy ściganiu został tenże pułkownik ranny. —Francuzkie gazety donoszą, iż Don Karlos objawia energią, jakiej się w nim niespodziewano; chce on stoczyć bitwę, i odbył pod Estellą, przegląd 20,000 piechoty i 4 szwadronów jazdy. Kordowa przyjmie zapewne bitwę, gdyż jego wojska jej pragną.— Członkowie oppozycyi w sejmie zażądali wyłączenia z niego pana Toreno jako deputowanego Asturyi, pod tym pozorem, iż go kilka Junt ogłosiło za zdrajcę kraju, a tem samem za niegodnego do zasiadania na sejmie.—Dnia 21 września wylądowało 442 ludzi do Tarragony, składających resztę legii cudzoziemskiej, która z Algieru przybyła do Hiszpanii. (G.P S.)

Anglja. Że podróż Króla Belgów do Anglii, miała cel polityczny, dowodzi ta okoliczność, iż Lord Palmerston Minister spraw zagranicznych umyślnie zjechał, aby się z nim widzieć. Anglja i Francja mianowały teraz właśnie posłów do Holandyi, gdzie dotąd utrzymywały tylko dyplomatycznych ajentów, z czego wnoszą, iż znowu się rozpoczną narady o sprawie Belgijsko-Holenderskiej. — Liczba majtków na okrętach angielskich wynosi 250,000. (GBV.)

Francja. D. 12 b. m. Mustafa Reszyd Bej Effendi, dotychczasowy poseł wysokiej Porty w Paryżu, miał publiczne posłuchanie u króla i wręczył mu pismo Sułtana, mianujące go posłem przy królu Francuzów. Reszyd Bej, w towarzystwie wszystkich osób składających poselstwo, i tłómacza królewskiego, z wszelkiemi ceremonjami był na to posłuchanie wprowadzony. Odwiedził potem królową oraz xiążąt i xiężniczki królewskiego domu.—Dziennik Konstytucjonista donosi następne szczegóły o Moreju spólwinnym Fieskiego: „Przed miesiącem, Morey około 60 lat mający, w skutek naocznego stawienia siebie przed Fieskim, niechciał przyjąć do ust przez kilka dni żadnego pokarmu. Udało się jednak dwa razy, skłonić go do zaniechania tego przedsięwzięcia. W ostatnim przecież czasie powrócił znowu Morey do pierwszego postanowienia; i musiano dla zapobieżenia złemu, i udzielenia pokrzepienia ciału, użyć sztucznego środka, gdyż usta Moreja mocno zamknięte niechciały nic przyjąć. Lecz pomoc sztuki już więcej nie jest przydatną, i chory śród okropnych męczarni zbliża się teraz do swojego końca — Co się tycze Fieskiego, wyzdrowiał zupełnie, i z głębokich ran pozostały mu tylko dwie blizny. Gdy mu opowiadają postanowienie Moreja, uważa tę całą rzecz za wymysł, i powiada o sobie, że jeźli będzie musiał umrzeć, to pewno nieumrze z głodu.“— Gazety ministerjalne donoszą, iż w skutek ustania cholery w Algierze, artyllerja i kilka pułków piechoty odebrały rozkaz, aby tam popłynęły niezwłocznie dla zrobienia wyprawy przeciw Abdel Kaderowi.—Kilka artykułów ministerjalnego dziennika *Sporów* (*journal des debats*) zrobiły wielkie wrażenie w Anglii i Francyi.—Były nawet po-

wodem dyplomatycznej noty lorda Palmerstona, który żądał stanowczego oświadczenia Francyi, i oznajmił że ministerjum angielskie postanowiło wszystkiemi siłami wspierać sprawę królowej Maryi Krystyny. Xiążę Broglie odpowiedział na tę notę: Iż rząd niemoże odpowiadać za artykuły w tym lub owym dzienniku; iż *dziennik sporów* powiedział samę prawdę we względzie stron prowadzących wojnę w Hiszpanii; zapewnia także, iż rząd francuzki będzie wspierał królowę Marją Krystynę, dopóki jej ministrowie niepołączą się z rewolucyjnem stronnictwem.—Ta odpowiedź niezaspokoiła lorda Palmerstona. (G. P. S.)

Portugalja. W pierwszych dniach października, odbyły się narady ministerialne pod prezydencją Królowej, na których miano ostatecznie uchwalić, iż Królowa zaślubi Xięcia Sachsen Koburg. Ta jednak wiadomość tylokrotnie została powtórzoną, iż trudno jej wierzyć,—Z Hiszpanii nadeszło tu znowu żądanie o posiłkowy korpus, i ministrowie mieli się zgodzić na posłanie 6,000 wojska do Kastylii, skoro się poddadzą Junty prowincjonalne, o czem wątpić można, zważając na postępowanie Junty Kadyxu. (G. P. S.)

Włochy. Rząd Neapolitański od niejakiego czasu bardzo jest czynny, co przypisują poróżnieniu się jego z rządem francuzkim.—Don Miguel powrócił niespodziewanie do Rzymu z Wenecyi. Po drodze odwiedził Xcia Modeny, który mu zapewnił utrzymanie.—Do państwa Papiezkiego tak wiele się schroniło zakonników i zakonnic hiszpańskich, że ich klasztory pomieścić nie mogą,— D. 6 b. m. Papież, owdowiała Królowa obojga Sycylii i Don Miguel udali się do Tiwoli, dla obejrzenia upustów rzeki Anio. —Piszą z Genui 19 września: „Odebrana wiadomość z Lizbony o zerwaniu przyjacielskich stosunków między Portugalją i Sardynją zrobiła między tutejszemi kupcami bezprzykładne, zasmucające wrażenie. Od wieków trwał najściślejszy związek między Genuą i Lizboną, i każdy wie, że miljony kapitałów tutejszych mieszkańców są uwikłane w handlu portugalskim. Podają bowiem summę tutejszych kapitałów w powyższym handlu użytych na 20 miljonów *Liri*, i powstaje pytanie, czy związki tak łatwo powinny być zerwane dla nieroztropności jednego dyplomata, i wszystkie stany zatrwożone, które zaledwie odetchnęły po cholerze? (G. P. S.)

Szwajcarja. Król Francuzów rozkazał swemu posłowi w Szwajcaryi zerwać wszelkie stosunki z kantonem Bazyleją, który u siebie odmówił francuzkim Izraelitom praw, jakich Izraelici krajowi używają, wbrew umowie z r. 1807 tak brzmiącej: iż Francuzi we wszystkich kantonach doznają równej opieki prawa jak krajowcy. (G. P. S.)

Egipt. Francuzkie gazety piszą: „Napoleon pragnął morze śrzodziemne uczynić własnością Francyj i z tego powodu dążył do podbicia Egiptu i Grecyi. Klęska pod Waterloo zniszczyła jego zamiary. Przeszły rząd francuzki dążył już nie do opanowania Grecyi i Egiptu, ale przynajmniej do wywierania wpływu na los tych krajów. Bitwa pod Nawarynem niszcząc flottę egipską zjednała Fran-

cyi przychylność Greków, a niektóre przysługi Mehmedowi Alemu wyświadczone dały jej wpływ na sprawy Egiptu. Anglja dąży również do takiego celu, ale inną drógą: jej flotty niosły pomoc Egipcjanom, gdy Francuzi zajęli Egipt, a po zwycięztwie pod Nawarynem, zostały na wschodzie raczej w interessie Sułtana, niż Mehmeda Alego. Anglja chce się zbliżyć do swoich osad otwierając drogę przez odnogę Suez do Indyi wschodnich. Już więc oddawna trwa wyraźna zazdrość między Anglją i Francją o mniejszy lub większy wpływ w Egipcie. P. Cérissy lubo obsypany zaszczytami przez Mehmeda Alego, pozostał jednak w sercu Francuzem, i dla dobra swej ojczyzny opierał się zaprowadzeniu drogi przez Egipt do Indyi wschodnich. Jego powrót do Francyi dowodzi, że wpływ angielski zwyciężył. Już się zawiązały towarzystwa do uskutecznienia tego olbrzymiego dzieła przez zaprowadzenie dróg i kanałów z Kairu do Suez. Mnóstwo obieżyświatów otaczających Mehmeda Alego i nim rządzących, przekupiła Anglja. Nawet Besson Bej, lubo Francuz, sprzymierzył się z temi ajentami angielskiemi, którzy chcą zrobić z Egiptu gościniec dla żołnierzy i towarów angielskich.—Wewnętrzny stan Egiptu jest bardzo zaspokajający. Mehmed Ali w 40 roku życia nieumiał ani czytać ani pisać, a dziś przytaczają jego słowa, któreby najdoświadczeńszemu dyplomatowi zaszczyt przyniosły i największych polityków w zadumienie wprawiają. GPS.

Przybyli do Krakowa. JW: Jermołow Generał Major C. Ros. z W[illegible] dnia. König Henryk, Aniołowicz Bernard, Jopek Jan, Smuszyna Emeryk, Opial Jakób, Fero Tomasz z Galicyi. Andrä Jan z Prus. Bobrowski Kazimierz, Augustynowicz Józef z Polski.

Opuścili Kraków. Dybowska Fufrozyna do Galicyi.

Wczoraj stopni ciepła było 11 a dziś 9

Główny Kantor Redakcyi Kurjera w Księg: p. Kocha obok kośc: P. Maryi w Rynku.